

rigsminister, så er det for sent. Det er nu, vi skal tage den diskussion. Det er nu, vi skal pointere, at når vi taler om en juridisk person inden for søjle 2 og søjle 3, altså udenrigspolitik og det retlige samarbejde, ja, så vil Danmark ikke have det, simpelt hen. Vi vil ikke have, at man bruger en juridisk person til andet end de dér fuldstændig latterlige småting såsom køb af biler og bygninger. Så snart der er tale om, at Kommissionen eller den juridiske person EU pludselig skal have en bestemmende ret og skal kunne skrive under på de forskellige nationers vegne uden først at have fået tilsagn fra dem, kan Fremskridtpartiet under ingen omstændigheder være med, og derfor vil vi gerne støtte dette beslutningsforslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan se én god ting ved, at man under regeringskonferencen når frem til, at EU skal have status som juridisk person, og det er, at det nok er den nemmeste måde at få sikkerhed for, at vi så i Danmark efterfølgende får en folkeafstemning om ratifikationen af det traktatforslag, som bliver resultatet her engang til sommer. Det er også det eneste gode, vi kan sige om spørgsmålet om at gøre EU til juridisk person; men, havde jeg nær sagt, det er måske egentlig også ret væsentligt.

Ud over det så mener vi, at spørgsmålet om, at EU skal have status som juridisk person, rejser meget store problemer i forhold til, om Danmark skal støtte et sådant skridt. Det mener vi selvsagt ikke at Danmark skal.

Det har allerede været nævnt af en række ordførere, at problemerne naturligvis findes i forhold til det retlige og det udenrigspolitiske område, hvor det at give Unionen status som juridisk person selvfølgelig vil betyde, at Unionen så selvstændigt kan indgå forpligtende samarbejdsaftaler.

Lad også mig sige, at for Dansk Folkeparti handler det ikke om spørgsmålet om, hvorvidt Unionen køber en ejendom eller to eller en bil eller to; det finder man, som også hr. Keld Albrechtsen sagde, såmænd nok ud af under alle omstændigheder.

Dét, der derimod bekymrer mig, er, at regeringspartierne og de partier, der er tilhængere af en stadig større integration i EU, har forsøgt at sælge det her om, at Unionen skal have status som juridisk person, som om det alene var et spørgsmål om at købe en ejendom eller købe en bil. Jeg har været til møder med repræsentanter

for tilhængerpartierne, hvor det har været argumentet for, at EU skulle have status som juridisk person, at man skulle kunne købe en ejendom. Så synes jeg nok, vi er nede på et lavt niveau i debatten. Jeg synes ikke, at debatten skal føres på det niveau, og jeg synes, det her spørgsmål skal have en langt mere saglig vurdering.

I Dansk Folkeparti har vi ikke tillid til, at regeringen har vilje til at sætte bremserne i over for EU's vokseværk, og derfor er det klart, at når Folketinget får mulighed for at sætte nogle blokeringer ind, så mener vi, at Folketinget skal gøre det.

Enhedslisten har fremsat et forslag her, som giver én mulighed for at blokere, nemlig ved at sige til regeringen, at regeringen skal sørge for at komme hjem med et resultat, der ikke medfører, at EU får status som juridisk person, og det siger sig selv, at Dansk Folkeparti kan støtte dette forslag.

Kent Kirk (KF):

Jeg skal gøre det meget kort. Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Og det underer os ikke, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten igen er enige om at lægge hindringer i vejen for EU's regeringskonference.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forslagsstillerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Det blev fremhævet – jeg tror, det var hr. Ove Fich, der sagde det – at vi ikke skulle tage alle de enkelte punkter på regeringskonferencen op til behandling som enkeltstående beslutningsforslag her i Folketingssalen, og det er jeg for så vidt enig i. Årsagen til, at Enhedslisten alligevel gør det i dette tilfælde, er, at vi her står med en sag af ganske ekstraordinær rækkevidde.

Det er en sag, som har stor principiel betydning, for hvis man gør Unionen til juridisk person – forstået på den måde, at Unionen får ret til at forhandle som en stat med andre stater i internationale organisationer og forhandle bilateralt med andre lande i verden – ja, så ændrer Unionen jo fundamentalt karakter, for så udstyres den med en af de magtbeføjelser, som er karakteristiske for en forbundsstat som f.eks. Amerikas Forenede Stater. Derfor er det et spørgsmål af forfatningsmæssig karakter, vi her diskuterer.